

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XII Eusebius insup[er] libro. 3. ca. 22. narrat, q[ue] Ioha[n]nes ap[osto]l[i]s
quu[m] post tyra[n]ni obitu[m] ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

De sacra sacerdotij defensione cōtra Lutherū. III

stræ concurrat attrahere, quippe ne apostoli quidē tunc spūs gratiā adepti erant, cū Matthiā elegerūt, sed orationi negotiū permittentes, ipsum aploꝝ numero adiecerūt, neq; em̄ intueban̄ humanæ amicitiæ gratiam, ita nobis quoq; faciendū est, enim uero ubi ea quæ certa sunt, omnibusq; manifesta neglimimus, quo pacto nobis deus reuelabit incerta. Si in modico inquit fideles nō fuistis, quod magnū & uerū est, quis dabit uobis? Tunc aut̄ quia nihil siebat humanū, sacerdotes etiā ex prophētia ueniebāt. Quid est ex prophētia? Ex spū sancto. Quippe munus est prophētiæ, nō modo futura prædicere, uerū & præsentia dicere, quoniā & Saul prophetia ostēsus est, q; inter uasa latebat. Deus em̄ reuera iustis prophetia itidē fuit, cū di- cit spū sc̄tūs. Separate mihi Paulū & Barnabā. Ita & Timoꝝ theus electus est, prophetias aut̄ hic plurimas dicit fortassis, et illā p; quā ipm acceperat, qñ eū & circūcidit atq; ordinauit quē admodū & ipse scribit. Noli negligere grām q; ē in te, hec ille

Lucæ. 16

Prophetia.
I. Roma. 10.

I. Timo. 4

X.

¶ Cōsentit & ijs Gregorius Nazianzænus in carminibus ad episcopos, ita scribens,

O sacrificia mittentes in cruenta sacerdotes
O animarum custodes glorioli, o magni
Figmentum dei manibus in uestris ferentes
O deum hominibus ualde excellentem in unum ducentes
O mundi fundamenta, uitæ lux, columen verbi,
Sacerdotes uitæ in finibilis splendide,
Christiferi, sedibus insidentes optimis
Excelsi theatris gaudentes decentibus.

XI.

¶ Et Basilius item sacerdotū meminit in libro de institutiōne monachoꝝ cap. 21. Quarens an quisq; debeat omnibus peccata sua confiteri, an sacerdotibus solis, Et postea respondet q; necessariū uide confiteri peccata sacerdotibus, utpote qbus dispensatio mysterioꝝ cōmissa est. Sicut & ij q; antiquus pœnitēbāt, inueniunt apud sanctos cōfessi esse pctā sua. Scrip-
tū est in euāgelio, q; Iohāni baptistæ cōfitebant populi pctā sua. Et in actib; aploꝝ, aplis, ij qui baptizabāt. Hec Basilius A&t. 19

¶ Eusebius insup libro. 3. ca. 22. narrat, q; Iohānes apls quū post tyrāni obitū, de Pathmos insula Ephesū rediret, rogabat

XII

CONGRESSVS PRIMVS

etiam uicinas illustrare prouincias, quo uel ecclesias fundaret in quibus non erat locis, uel in quibus erat, sacerdotibus, ac ministris instrueret, secundum quod ei de unoquoque spūs sanctus indicasset. Hæc ille. Et nescio quoties idem memorat de consecratis episcopis ac sacerdotibus, refert etiam libru nono, capitulo decimo. Quod postquam pax ecclesiis per Maximini mortem reddita fuerat, quo festiuitates a nostris frequetissime gerebatur, cum omni laetitia & exultatione, per urbes & loca singula ecclesiarum dedicacionibus celebratis. Congregabatur in unum sacerdotes, nec prius gebat etiam longe positos conuenire, quia nullum longum uidebat spaciū charitati. Concurribat etiam populi ad populos, & tandem uere membra unius corporis Christi iungi sibi inuicem, sociarum gaudebat, uideref in eis conpleri figura illa prophetica, quæ cum

Ezechi, 37 sacramento quodam praedicata est, dices. Quia congregabit os ad eos, & iunctura ad iuncturam, quibus etiam unus spūs inesse omnibus insulam membris, & una anima merito dicit, quia & una in omnibus fides, & unus in omnibus colitur deus, atque ex uno ore hymnos omnes concinunt deo. Iam uero ingens in sacerdotijs & ministerijs, atque in omnibus quæ ad religionis obseruatiā pertinent, gloria resulgebat. Adstabat hic psallentiū chori, iuuenes & uirgines, seniores cum iunioribus laudabat nomen domini. Hic mystica ministeria ordinatis ac dispositis uicibus agebatur, pontificum quoque & sacerdotum confessus, ipsa canicie uenerabilis eminus præfulgebat. Iam uero si quis per gram dominii inspiratus, sermonem proferret ad populum cum omni silentio ora cunctorum in eum, oculique conuersi tamquam coelitus sibi per eum denunciari aliquid expectabat. Pauca auditorum reuerentia, tatus ordo in sacerdotibus seruabat. Inde alius atque alius, & non solù duo uel tres sicut

I. Corin. 14 apostolus dixit, ceteris examinatis loquebatur, sed & qualitercumque dabant sermo in adapertione oris sui ut magis constaret in eis, illud quod Moyses dixerat. Quis dabit omnem ecclesiam dei prophetare? Nusquam enim liuor aderat, nullum pulsabat inuidia, dona

I. Corin. 14 dei populis ministrabatur, unusquisque secundum quod scriptum est, ad ædificationem ecclesiae abundare querebat. Et omnia hec in charitate gerebatur, ita ut se honore inuicem præuenirent & alter alterum se duceret meliore. Nam simpliciores quique admira-

De sacra sacerdotij defensione cōtra Lutherū V

banū, & suspiciebāt eos qui per sapientiā uerbi populos instruēbant. Sapientes uero & eruditū uiri præferebāt eos, quib⁹ pura uita & syncæra simplicitas offerēdi deo hostias, maiore fiduciā dabat, eisq; immolādi sacrificij permittebaſ officiū, q̄s familiarior uitæ simplicitas in cordis puritate seruabat. Sic summo studio p̄quirerbat alter in altero qd̄ p̄ferret. Hæc Eusebius

¶ Similiter & Origenes super Leuiticū omilia sexta sic ait XIII
Requirit em̄ in ordinando sacerdote, & præsentia populi, ut
sciant oēs & certi sint, quia qui præstātor est ex omni popu. Quis ordinatio,
qui doctior, qui sanctior, qui in omni uirtute eminētior, il, ri debeat.
Ie eligit ad sacerdotiū, & hoc adstāte populo, ne qua postmoduſ
dū retractio cuiq; ne quis scrupulus resideret. Hoc est aut̄ qd̄
& aplūs præcipit in ordinatione sacerdotis dicēs, Oportet aut̄ I. Timo. 3.
illū & testimoniū habere bonū ab his q̄ foris sunt. Hæc Orig.
Et q̄q; hi nō pauci sint, sed & plurimū autentici, nō grauabis
mūr tamē adhuc & alios his uetusiores in mediū affirre, qui
uel aplūs cōtemporanei fuerint, uel eoꝝ tēporibus admodum
uicini, ut & apostolici cognomentū rectissime mereantur.

¶ Egesippus primū, in quarto cōmentarioꝝ libro, ubi sententiā suae fidei plenissima cū astrictiōe designat, indicat hoc etiā quod cū ad urbē Romā pergeret, plurimis per leca singula ep̄is in sermone & charitate cōgressus, oēs eiusdē fidei p̄dis
catores doctoresq; reppererit, simul & de Corinthiōꝝ eccl̄ia loquens ait. Et permālit ecclesia Corinthiōꝝ in prædicatiōe recta usq; ad primū ep̄iscopū, quē Romā nauigās uidi, & res
sedi cū eo apud Corinthū diebus multis, delectatus puritate fidei eius. Cū aut̄ uenisse Romā, permāsi inibi, donec Anice quomodo os
to Soter, & Soteri successit Eleutherus. Sed in omnibus istis lim̄ fiebant
ordinationibus, uel in cæteris quas per reliquas urbes uiderā,
ita omnia habebātur, sicut lex antiquitus tradidit & prophetę
indicauerunt & dominus statuit. Hæc ille,

¶ Ignatius aut̄ apertius in ep̄la ad Smyrnenses tā missę q̄ sa XV
cerdotū facit mentionē. Non licet (inquit) sine ep̄iscopo necq;
offerre necq; sacrificiū immolare necq; missas celebrare. Sed si
ei uisum fuerit secundū beneplacitū dei, tunc demū tutū & fir
mū erit. Ergo omnia quæcūq; agitis & facitis iam mutabilia

B

